

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

Nr.15A/5018/CA/08.10.2019

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal

Dosar nr.5486/2/2019

Termen: 11.10.2019

Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului, cu sediul în București, Piața Victoriei nr.1, sector 1, având cod de identificare fiscală 4283422, cont bancar: RO98TREZ70023510120XXXXX deschis la ATCPMB, număr telefon: 021.3143400, număr fax 021.3191570, adresă e-mail contencios@guv.ro, reprezentat, în temeiul art.3 alin.(1) pct.12 din Hotărârea Guvernului nr.21/2017, prin domnul Toni Greblă, secretar general al Guvernului, numit în funcție prin Decizia Prim - ministrului nr.263/2018, în temeiul dispozițiilor art.205 Cod proc. civ., depune prezenta

ÎNȚÂMPINARE

la cererea de chemare în judecată formulată de Cristiana-Irina Anghel prin care se solicită suspendarea executării dispozițiilor H.G. nr. 631/2019 *privind stabilirea măsurilor pentru buna organizare și desfășurare a alegerilor pentru Președintele României din anul 2019* și respectiv H.G. nr.632/2019 *privind aprobarea bugetului și a cheltuielilor necesare pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2019.*

În susținerea apărărilor noastre, înțelegem să invocăm:

I.Excepția nulității acțiunii

Cererea de chemare în judecată reprezintă actul procedural prin care reclamantul sesizează instanța de judecată cu o pretenție proprie, în scopul restabilirii dreptului sau interesului legitim ce i-a fost încălcat sau contestat.

Prin dispozițiile art.196 alin. (1) Cod procedură civilă:

“Cererea de chemare în judecată care nu cuprinde numele și prenumele, sau, după caz, denumirea oricăreia din părți, obiectul cererii, motivele de fapt ale acesteia ori semnătura părții sau a reprezentantului acesteia este nulă.”

Totodată pentru o soluționare corespunzătoare a cauzei e necesar ca obiectul cererii de chemare în judecată să îndeplinească anumite cerințe: să fie licit, să fie posibil și să fie determinat, identificat cu exactitate. De asemenea, reclamantul trebuie să arate în cerere împrejurările de fapt care l-au determinat să ceară concursul justiției, deci să arate concret în ce mod dreptul său subiectiv a fost încălcat sau nesocotit de către pârât.

Motivarea în fapt a cererii trebuie să fie însoțită de motivarea în drept, reclamantul având obligația de a indica și cauza cererii sale, temeiul juridic al acesteia, actul sau fapta juridică care constituie fundamentul direct și imediat al dreptului reclamat.

În speță, considerăm că la formularea cererii reclamanta nu a respectat condițiile de fond, sub aspectul elementelor acțiunii civile, neprecizând în mod clar obiectul cererii de chemare în judecată și cauza juridică a acesteia și neindicând în mod corespunzător motivele, de fapt și de drept, pe care se întemeiază cererea de suspendare a hotărârilor de Guvern atacate. Astfel, reclamanta lasă la latitudinea instanței posibilitatea fie de a suspenda în tot fie de a suspenda în parte H.G. nr.631/2019 și H.G. nr.632/2019.

Mai mult decât atât, vă rugăm să observați că cererea de chemare în judecată nu cuprinde denumirea pârâtului împotriva căruia reclamanta înțelege să se judece, cel mai probabil s-a subînțeles faptul că dacă se atacă hotărâri de Guvern implicit pârâtul ar putea fi Guvernul României, însă din punct de vedere procedural nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art.194-197 din Codul de procedură civilă.

Solicităm instanței să admită excepția invocată și să dispună anularea acțiunii, având în vedere cele arătate mai sus.

II.Excepția lipsei de interes, având în vedere următoarele:

Interesul reprezintă folosul practic, material sau moral pe care îl urmărește cel ce investește o instanță de judecată cu o cerere, acesta trebuind a fi legitim, personal, născut și actual.

Așa cum s-a cristalizat atât în doctrina de specialitate, cât și în jurisprudență, una din condițiile necesare pentru existența dreptului la acțiune este aceea ca reclamantul să justifice în persoana sa interesul de a promova acțiune. Această condiție generală se impune a fi îndeplinită în cadrul oricărui proces civil, deci nu doar cu prilejul introducerii acțiunii, ci și pe tot parcursul soluționării unei cauze.

Activitatea judiciară nu poate fi inițiată și întreținută fără justificarea unui interes legitim încălcat.

Literatura de specialitate și practica judiciară au stabilit că interesul reprezintă o condiție generală ce trebuie îndeplinită în cadrul oricărui proces civil, trebuind să fie îndeplinit nu doar cu prilejul promovării acțiunii, ci și pe tot parcursul soluționării unei cauze.

Alături de afirmarea unui drept, capacitatea procesuală și calitatea procesuală, una dintre condițiile cumulative de exercițiu ale acțiunii civile este existența unui interes în promovarea cererii de chemare în judecată.

Deși Cod. proc. civ. nu definește această condiție de exercițiu a acțiunii, în doctrină s-a arătat că prin interes se înțelege folosul practic urmărit de cel care a pus în mișcare acțiunea civilă.

Pornind de la aceste premise teoretice, rezultă că interesul, definit ca folosul practic pe care partea îl poate obține prin promovarea acțiunii civile, trebuie să se reflecte într-un avantaj material sau juridic în patrimoniul sau persoana reclamantului.

În conformitate cu dispozițiile art. 120 alin. (1) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin Legea nr. 148/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative în materie electorală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 25 iulie 2019, „Prevederile prezentei legi privind corpul experților electorali, membrii birourilor electorale, operatorii de calculator, Sistemul informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal, secțiile de votare, Registrul electoral și listele electorale permanente se aplică în mod corespunzător alegerilor pentru Președintele României, alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale, alegerilor pentru Parlamentul European, precum și referendumurilor naționale și locale.”

La art. 110 alin.(1)–(4) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare, se reglementează următoarele:

„(1) Autoritatea Electorală Permanentă, cu sprijinul Serviciului de Telecomunicații Speciale și al Institutului Național de Statistică, asigură implementarea și gestionarea Sistemului informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal, pe baza datelor și informațiilor din Registrul electoral și Registrul secțiilor de votare.

(2) Normele metodologice privind funcționarea Sistemului informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal, selecția și desemnarea operatorilor de calculator ai birourilor electorale ale secțiilor de votare se aprobă prin hotărâre a Autorității Electorale Permanente.

(3) Pentru implementarea și funcționarea pe durata alegerilor a Sistemului informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal se va utiliza, de regulă, infrastructura informatică deținută de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și de unitățile de învățământ, sub coordonarea Serviciului de Telecomunicații Speciale.

(4) Serviciul de Telecomunicații Speciale asigură serviciile de telefonie specială și de comunicații de voce și date, necesare birourilor și oficiilor electorale, precum și funcționarea Sistemului informatic de monitorizare a prezenței la vot și de prevenire a votului ilegal. Sumele necesare pentru acoperirea acestor cheltuieli se asigură din bugetul de stat.”

Precizăm că aceste texte de lege se regăseau în aceeași numerotare și redactare atât în *Proiectul de lege privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente (L278/2015)* adoptat de Senat în ședința din 3 iunie 2015, cât și în *PL-x nr. 445/2015 - Proiect de Lege privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente* adoptat de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, în data de 24.06.2015. După promulgare, Legea a primit numărul 208/2015.

Mai adăugăm că, potrivit informațiilor publice existente pe site-ul Senatului la fișa senatorului Cristiana-Irina Anghel, rezultă că votul senatorului în cauză exprimat în data de 03.06.2015 asupra *L278/2015 – Propunere legislativă privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente* a fost „DA”.

În cuprinsul acțiunii reclamanta justifică interesul de suspendare a executării H.G. nr.631/2019 și respectiv H.G. nr.632/2019 pe motivul că „mi se încalcă (mie și tuturor cetățenilor cu drept de vot din România) drepturi și libertăți fundamentale prevăzute de Constituția României și de lege”, fără însă a argumenta aceste afirmații.

Pentru aceste motive apreciem că reclamanta nu justifică un interes legitim în susținerea prezentei acțiuni, motiv pentru care solicităm respingerea cererii pentru acest considerent.

III. Solicităm instanței respingerea ca neîntemeiată a cererii de suspendare a executării H.G. nr. 631/2019 și respectiv H.G. nr.632/2019

Suspendarea executării actelor administrative constituie o situație de excepție care intervine când legea o prevede, în limitele și condițiile anume reglementate. Având caracterul unei măsuri procesuale facultative și nu obligatorii pentru instanță, suspendarea poate fi dispusă numai după verificarea condițiilor impuse de art.14 și dovedirea faptului că este mai oportună neaplicarea temporară și provizorie a actului administrativ, decât aplicarea acestuia.

Din redactarea art.14 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, rezultă că cele două condiții de admisibilitate (a cazului bine justificat și a pagubei iminente) trebuie îndeplinite cumulativ.

Potrivit dispozițiilor art.14 din Legea nr.554/2004: „În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art.7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond.”, respectiv în ipoteza prevăzută de art.15, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

Totodată, din interpretarea coroborată a prevederilor art.1 alin.(1) și art.14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004 reiese că este necesar a fi întrunite cumulativ cele două condiții, care prin tonul lor restrictiv-imperativ denotă caracterul de excepție al măsurii suspendării executării actului administrativ, presupunând, așadar, **dovedirea efectivă a unor împrejurări conexe regimului administrativ aplicabil actului atacat, care să fie de natură a argumenta existența "cazului justificat" și a "iminenței producerii pagubei".**

Cele două condiții nu se consideră a fi îndeplinite prin invocarea unor argumente ce tind să demonstreze aparența de nelegalitate a actelor administrative a căror executare se solicită a fi suspendată.

În ceea ce privește condiția „cazului bine justificat”, acesta este definit la art. 2 alin.(1) lit.t) din Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, ca fiind „împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.”

În speță nu este dovedit cazul bine justificat, actele normative a căror suspendare se solicită fiind emise cu respectarea dispozițiilor legale, așa cum am arătat anterior.

Măsura suspendării actului administrativ se justifică dacă actul administrativ conține dispoziții care, dacă ar fi aduse la îndeplinire mai înainte de exercitarea de către instanță a controlului de legalitate, ar produce consecințe greu sau imposibil de înlăturat în cazul anulării actului.

De asemenea, apreciem că existența cazului bine justificat presupune prezentarea unor dovezi de nelegalitate evidente, dovezi care nu au fost prezentate în cazul de față.

Hotărârea Guvernului nr.631/2019 este temeinică și legală, fiind emisă în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 65 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 *privind alegerea Președintelui României*, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Hotărârea Guvernului nr.632/2019 este temeinică și legală, fiind emisă în temeiul art.108 din Constituția României, republicată, al art. 65 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 *pentru alegerea Președintelui României*, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 109 alin. (2) și art. 120 din Legea nr. 208/2015 *privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților*, precum și *pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente*, cu modificările și completările ulterioare, art. 22 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 288/2015 *privind votul prin corespondență*, precum și *modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților*, precum și *pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente*, cu modificările și completările ulterioare.

Actele administrative contestate au fost adoptate de către Executiv, astfel cum reiese și din Notele de fundamentare, prin însușirea proiectelor inițiate de Ministerul Afacerilor Interne și Autoritatea Electorală Permanentă.

La elaborarea actelor administrative au fost respectate dispozițiile Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, precum și cele cuprinse în Regulamentul privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre adoptare Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.561/2009.

De asemenea, proiectele actelor normative sunt însoțite de avizul favorabil al Consiliului Legislativ nr. 755/29.08.2019 și respectiv nr.748/28.08.2019.

În ceea ce privește condiția „pagubei iminente”, obligatorie pentru dispunerea suspendării actului administrativ, apreciem că nici aceasta nu este îndeplinită din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art.2 alin.(1) lit. ș) din Legea nr.554/2004, „paguba iminentă” este definită ca fiind „prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public.”

În speță nu se face dovada unui prejudiciu pur material, cuantificabil în bani.

În cererea de suspendare a executării H.G. nr.631/2019 și respectiv a H.G. nr.632/2019 reclamanta nu a făcut dovada în fapt și în drept a pagubei iminente, astfel că nu se poate constata „de facto” că există o pagubă iminentă și, cu atât mai mult, nu există o pagubă ce nu ar putea fi îndreptată în urma soluționării cererii în suspendarea actului administrativ atacat.

Or, în speța dedusă judecătii, deși partea reclamantă avea obligația de a-și motiva cererea de suspendare strict în raport cu condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, nu se face dovada îndeplinirii cumulative a acestor condiții, întreaga argumentare vizând, în realitate, fondul litigiului.

Considerăm că motivele invocate de reclamantă în susținerea cererii de suspendare a executării hotărârilor de Guvern în cauză, în încercarea de a justifica îndeplinirea condiției existenței cazului bine justificat, reprezintă de fapt motive de nelegalitate, ce țin însă de fondul cauzei, aspecte asupra cărora instanța sesizată cu prezenta cerere nu se poate pronunța.

Reclamanta nu a dovedit nici cazul justificat și nici paguba iminentă, împrejurări care ar justifica suspendarea actelor administrative.

Suspendarea executării este o măsură de excepție, care se justifică numai dacă actul administrativ conține dispoziții a căror îndeplinire ar produce reclamantei un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

Față de acestea, considerăm că reclamantei nu i-a fost adusă nici o vătămare a vreunui drept subiectiv ocrotit de lege sau interes legitim, în sensul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, nefiind încălcate dispoziții legale incidente în materie, astfel încât apreciem că nu există motive de suspendare a H.G. nr. 631/2019 privind stabilirea măsurilor pentru buna organizare și desfășurare a alegerilor pentru Președintele României din anul 2019 și respectiv H.G. nr.632/2019 privind aprobarea bugetului și a cheltuielilor necesare pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Președintele României din anul 2019.

În susținerea apărărilor noastre, vă rugăm să ne încuviințați proba cu înscrisuri. Depunem alăturat, în două exemplare, actele ce au stat la baza emiterii actelor atacate.

Depunem prezenta în două exemplare.

Solicitim judecarea cauzei și în conformitate cu prevederile art.223 Cod procedură civilă.

SECRETAR GENERAL AL GUVERNULUI

